

Remissvar

Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

2025-09-30

FI dnr 25-16492
(Anges alltid vid svar)

En starkare fondmarknad (SOU 2025:60)

Ert dnr: Fi2025/01055

Sammanfattning

Finansinspektionen (FI) tillstyrker utredningens förslag. FI lämnar synpunkter på delar av förslagen som bör behandlas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Beträffande utredningens förslag om genomförande av ändringsdirektivet anser FI att genomförandet i vissa avseenden bör ske mer direktivnära. Det gäller särskilt i fråga om genomförandet av obligatoriskt val av likviditetshanteringsverktyg. FI anser att det i lagtexten bör anges att de likviditetshanteringsverktyg som väljs ut av fondbolag och AIF-förvaltare ska vara lämpliga.

FI förespråkar ett förbud för alternativa investeringsfonder att ge ut lån till konsumenter i Sverige och förvalta krediter som beviljats konsumenter i Sverige. Det är i linje med att reglering av konsumentkreditmarknaden på senare tid har skärpts i syfte att stärka skyddet för konsumenter. Vid en samlad bedömning finner FI att förbudet även bör omfatta bolån.

I övergångsbestämmelserna om likviditetshanteringsverktyg behövs, enligt FI:s mening, ett tillägg om att även AIF-förvaltare och specialfonder har möjlighet att inkomma med en ansökan om ändrade fondbestämmelser senast den 16 oktober 2026.

Ett direktivnära genomförande

FI anser att centrala definitioner och bestämmelser i ändringsdirektivet¹, lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF) och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (LAIF) bör genomföras på ett direktivnära sätt. Det gäller till exempel de nya definitionerna kopplade till långgivande fonder och bestämmelserna om likviditetshanteringsverktyg.² Ett mer direktivnära genomförande förenklar en direktivkonform tolkning och möjliggör att tolkning och tillämpning av bestämmelserna kan anpassas i takt med att dels kompletterande tekniska standarder antas av Europeiska kommissionen³, dels vägledande praxis eller annat tolkningsunderlag tillkommer på svensk eller europeisk nivå.

En transparent fondstruktur för institutionella investerare (avsnitt 4)

FI delar utredningens bedömning att det finns fördelar med att införa en skattetransparent fondstruktur i Sverige. FI anser att förslaget gör det möjligt för förvaltningsbolag och fondföretag inom EES att konkurrera på lika villkor. FI konstaterar dock att utredningens förslag inte behandlar specialfonder. Skattemässigt transparenta specialfonder bedöms kunna vara av intresse för institutionella investerare med anledning av specialfonders möjlighet till dels undantag från placeringsbestämmelserna i 5 kap. LVF, dels mindre frekvent inlösen jämfört med värdepappersfonder. Frågan bör därför behandlas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Avgränsningen av kretsen av investerare och fondens rättsliga ställning (avsnitt 4.5.2)

Den transparenta fondstruktur som föreslås ska enligt utredningen förbehållas en avgränsad krets av institutionella investerare, bland annat tjänstepensionsföretag och livförsäkringsföretag. FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet behöver förtydligas om det är möjligt för icke-

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/927 av den 13 mars 2024 om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvaringsinstituts- och depåförvaringstjänster samt långivning från alternativa investeringsfonder (ändringsdirektivet).

² Se särskilt artikel 1.1 b i ändringsdirektivet och punkt 2 och 3 i bilaga II och IV till ändringsdirektivet jämfört med utredningens förslag. Ett annat exempel är genomförandet av artikel 50.1 e i Ucits-direktivet.

³ Artikel 1.8, 1.22 c, 2.13 och 2.6 i ändringsdirektivet.

professionella investerare att ingå i investerarkretsen indirekt genom försäkringsprodukter så som kapitalförsäkringar eller depåförsäkringar.

Fusion, delning och ombildning av transparenta värdepappersfonder (avsnitt 4.5.4)

Enligt utredningens förslag ska en värdepappersfond för vissa institutionella investerare kunna ombildas till en vanlig värdepappersfond. Enligt FI:s bedömning torde en sådan åtgärd ha en stor påverkan på andelsägarna. Utredningen föreslår inga specifika krav på informationsgivning eller förhandsgodkännande av investerarkollektivet. Med anledning av den smala investerarkretsen och den stora påverkan en ombildning skulle medföra, anser FI att det bör uppställas krav på specifik information till investerarna eller förhandsgodkännande från investerarna i sådana situationer.

Enligt förslaget ska det i fondbestämmelserna anges att fonden enbart är öppen för vissa slags institutionella investerare. Om fondandelar upptas till handel på en reglerad marknad, handlas på en MTF-plattform eller förvärvas av en fysisk person eller ett dödsbo ska fondbestämmelserna ändras.⁴ Enligt utredningens förslag ändras fondens skattestatus per automatik när en omständighet enligt 4 kap. 14 b § LVF inträffar.⁵ För FI:s handläggning av en ansökan om godkännande av ändring av fondbestämmelserna gäller en tidsgräns om två månader.⁶ Därutöver tillkommer ytterligare minst 30 dagar från dagen för underrättelse enligt 4 kap. 9 a § LVF.⁷ FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas om avsikten är att tidpunkten för ändring av fondens skattestatus och fondbestämmelser inte ska vara densamma. En sådan ordning skulle innebära att värdepappersfonder vars skattestatus ändrats inte kommer följa sina fondbestämmelser fullt ut till dess att fondbestämmelserna ändrats.

Börshandlade fonder (avsnitt 5)

International Organization of Securities Commissions (Iosco) har utfärdat rekommendationer för regleringen av börshandlade fonder.⁸

Rekommendationerna, i form av nio principer, sågs nyligen över och har

⁴ 4 kap. 14 b § i utredningens förslag till LVF.

⁵ 2 kap. 3 a § förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

⁶ 4 kap. 9 § fjärde stycket LVF.

⁷ 4 kap. 9 b § LVF.

⁸ International Organization of Securities Commissions (Iosco), *Principles for the Regulation of Exchange Traded Funds*, 2013 [FR06/13].

kompletterats med ett dokument om god praxis.⁹ FI anser att Ioscós rekommendationer bör beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet.

Andelar som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller handlas på en MTF-plattform är undantagna från kravet på inlösen av andelsägare på andelsägarens begäran.¹⁰ FI anser att inlösen av sekundärmarknadsinvestorer fortfarande bör kunna ske direkt hos värdepappersfonden om börsvärdet av andelarna i väsentlig mån avviker från fondandelsvärdet men att det inte tydligt framgår av utredningen. FI anser därför att detta bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.¹¹

Likviditetshantering och inlösen (avsnitt 6)

Överväganden och förslag (avsnitt 6.3.4)

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör tydliggöras huruvida FI lämnar tillstånd till inlösen en gång per månad (enligt 4 kap. 13 § andra stycket LVF) genom godkännande av fondbestämmelserna enligt 4 kap. 9 § LVF, samt vad FI ska beakta vid en sådan prövning.

Uppsägningstid

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas om det finns någon minimitid mellan bryttidpunkten och inlösen för att det ska röra sig om en sådan uppsägningstid som avses i utredningens förslag till ändringar i LVF. FI uppfattar det som att det inte utgör uppsägningstid om bryttidpunkten infaller samma dag som inlösen.¹²

Informationsgivning

Utredningen understryker vikten av lämplig informationsgivning till investerare. Enligt utredningens förslag ska fondbestämmelserna innehålla information om vilken frekvens som gäller för inlösen och i förekommande fall vilken uppsägningstid som finns. Enligt FI:s mening bör även

⁹ Iosco, *Good Practices Relating to the Implementation of the IOSCO Principles for Exchange Traded Funds*, 2023 [FR/07/23].

¹⁰ 4 kap. 13 tredje stycket i utredningens förslag till LVF.

¹¹ Jfr ”om det är säkerställt att andelarnas noterade värde inte avviker” i 1 kap. 1 § andra stycket utredningens förslag till ändring av LVF. Se punkt 23 i Esma, *Riktlinjer om börshandlade fonder och andra frågor som rör fondföretag*, 2014 [ESMA/2014/937SV]. Jfr Esma Q&A 1106 och 1107 senast uppdaterade 11 juli 2013 [ESMA 34-43-392 UCITS Q&A, section 3, Q&A 3b]. Jfr även Iosco, *Good Practices Relating to the Implementation of the IOSCO Principles for Exchange Traded Funds*, s. 36.

¹² Jfr delbetänkandet, s. 242 ff.

informationsbroschyren innehålla tydlig information om vilken handelsfrekvens fonden har, utöver det som framgår av fondbestämmelserna. Det bör även informeras om detta på fondbolagets och distributörens webbplats samt i försäljningssituationer.

Genomförandet när det gäller obligatoriskt val av likviditetshanteringsverktyg (avsnitt 6.4.3)

Enligt ändringsdirektivet ska likviditetshanteringsverktygen som väljs ut vara lämpliga. FI anser att det därför bör framgå av lagtexten att likviditetshanteringsverktygen som väljs ut ska vara lämpliga.¹³ En sådan ordning skulle göra det tydligt för såväl bolagen som FI att en prövning av ändrade fondbestämmelser enligt 4 kap. 9 § LVF respektive anmälan om väsentlig ändring enligt 3 kap. 10 § LAIF även ska omfatta verktygens lämplighet. Ett uttryckligt lämplighetskrav underlättar även FI:s tillsyn i detta avseende.

Ett direktivnära genomförande är även motiverat utifrån att ändringsdirektivet kommer att kompletteras med tekniska standarder för tillsyn om egenskaperna hos likviditetshanteringsverktygen, samt att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) kommer att utarbeta riktlinjer för val och kalibrering av verktygen.

Genomförandet när det gäller sidofickor (avsnitt 6.4.5)

Tillämpliga delar

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas vilka krav som ska tillämpas i förhållande till en värdepappersfonds avskilda tillgångar, så kallade sidofickor. Det bör övervägas om det uttryckligen ska anges att vissa bestämmelser i LVF ska tillämpas på avskilda tillgångar, däribland 4 kap. 1–3 §§ LVF. FI ser även att det finns en rad krav utanför 5 kap. LVF som förmodligen kommer vara praktiskt svåra att uppfylla i förhållande till de avskilda tillgångarna. I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör det förtydligas vilka bestämmelser som inte ska tillämpas på en värdepappersfonds avskilda tillgångar.

FI anser vidare att 5 kap. 2 c § i utredningens förslag till ändringar i LVF bör ses över så att de krav i 5 kap. LVF som specifikt avser avskilda

¹³ Jfr utredningens författningsförslag till 5 kap. 2 a § LVF och 8 kap. 3 a § LAIF.

tillgångar eller likviditetshanteringsverktyg (5 kap. 2 d – 2 g §§) blir tillämpliga.¹⁴

Ersättning

FI anser att det kan finnas problem kopplade till att den friska delen i vissa fall ska ersätta förvaltningen av de avskilda tillgångarna. Fondandelsägare i den friska delen kan skilja sig markant från fondandelsägarna i de avskilda tillgångarna eftersom det kan tillkomma nya fondandelsägare efter att avskiljande har skett.¹⁵ FI anser att likvida medel i första hand bör följa med de avskilda tillgångarna, så att de avskilda tillgångarna kan försörja sig själv. Om ett senare uttag behöver göras från den friska delen, bör det införas tydliga informationskrav som gör nya andelsägare medvetna om den risk som en tidigare avskild tillgång skapar.

Specialfonder och andra alternativa investeringsfonder

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör övervägas att reglera specialfonders avskilda tillgångar på liknande sätt som värdepappersfonders (jfr 5 kap. 2 d–f §§ i utredningen förslag till ändring i LVF), eftersom specialfonder, i likhet med värdepappersfonder, utgör konsumentprodukter. För att förstärka konsumentskyddet bör det därför införas ytterligare krav på specialfonders avskilda tillgångar.

Genomförandet när det gäller underrättelser till Finansinspektionen och inspektionens befogenheter (avsnitt 6.4.7)

Senareläggning

Artikel 84.2 b i Ucits-direktivet¹⁶ riktas till fonden och inte fondbolaget, och den behöriga myndighetens befogenhet bestäms av fondens hemland.¹⁷

Artikel 46.2 j i AIFM-direktivet¹⁸ riktar sig däremot till den behöriga myndigheten i förvaltarens hemland.¹⁹ Utländska EES-baserade AIF-

¹⁴ Se 5 kap. 2 c § i utredningens förslag till ändringar i LVF i delbetänkandet, s. 59. Jfr dock delbetänkandet, s. 262, 270 och 495 där det anges *placeringsbestämmelserna* i 5 kap.

¹⁵ 5 kap. 2 f § i utredningen förslag till ändring i LVF.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (Ucits-direktivet).

¹⁷ I lydelse enligt artikel 2.13 ändringsdirektivet.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (AIFM-direktivet).

¹⁹ I lydelse enligt artikel 1.20 ändringsdirektivet.

förvaltares specialfonder omfattas således av 4 kap. 13 b § LVF (5 kap. 8 § och 12 kap. 5 § LAIF). FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas om det är FI eller en annan myndighet som ska utöva denna befogenhet över specialfonder som har en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare.

Långivande verksamhet i alternativa investeringsfonder (avsnitt 7)

Lån från alternativa investeringsfonder till konsumenter (avsnitt 7.10)

FI anser att regeringen bör förbjuda alternativa investeringsfonder att ge konsumtionslån. Vid en samlad bedömning finner FI att förbudet även bör omfatta bolån. Skälen till detta utvecklas nedan.

Av FI:s uppdrag följer att det är viktigt med en välfungerande marknad för kreditgivning. FI bedömer att konkurrens är ett viktigt medel för detta ändamål, men det måste ske inom ramar som beaktar de risker som följer med kreditgivning. Inte minst måste de risker som låntagare som är konsumenter möter beaktas.

Reglering av konsumentkreditmarknaden har på senare tid skärpts i syfte att stärka skyddet för konsumenter. Det är en utveckling som FI har ställt sig bakom.²⁰ FI anser därför att regeringen bör utnyttja möjligheten att förbjuda alternativa investeringsfonder att ge konsumtionslån. Att först begränsa rätten att ge konsumtionslån till kreditinstitut och i nästa steg öppna den marknaden för långivande fonder vore inkonsekvent.

De risker konsumenter möter på bolånemarknaden är delvis annorlunda. Undermåliga kreditvärderingar är inte ett stort problem, men bolån är stora och långfristiga åtaganden för hushållen. Det krävs att de aktörer som lämnar bolån, eller investerar i bolån, tar ett stort ansvar för kundernas behov av långfristiga krediter.²¹ Svensk bolånemarknad har vissa särdrag i en internationell jämförelse. Den präglas av stora lån, mycket långa löptider och korta räntebindningstider. Det gör att svenska konsumenter är särskilt utsatta om likviditetsriskerna i långivande fonder skulle bli betydande.

²⁰ Se FI:s remissvar *Stärkt konsumentskydd på kreditmarknaden* (FI dnr 24–13477).

²¹ Promemorian *FI:s syn på förutsättningar för verksamhet med bostadskrediter* (FI Dnr 19–1738), s. 2.

Likviditetsproblem i en nedgång skulle kunna bidra till ett procykliskt utbud av bolån från långivande fonder, särskilt om dessa skulle etableras som öppna strukturer. Som FI framhållit i tidigare ställningstaganden kan det försätta låntagare som inte får sina lån förlängda i svåra situationer.²² Förändringar på denna marknad bör därför hanteras med försiktighet.

FI konstaterar att det fortfarande är oklart under vilka förutsättningar alternativa investeringsfonder ska få ge ut bolån. Till exempel har kompletterande regler för öppna fondstrukturer ännu inte fastställts av kommissionen. Det är inte heller klart i vilken utsträckning de lagförslag som eventuellt följer Fondmarknadsutredningens slutbetänkande kan komma att underlätta upprättande av alternativa investeringsfonder med öppna fondstrukturer.

FI anser därför att regeringen bör utnyttja möjligheten att förbjuda alternativa investeringsfonder att ge ut bolån. Det gäller i vart fall till dess det går att överblicka de rättsliga förutsättningarna och därmed göra en mer fullständig analys av konsekvenserna.

Sammantaget förespråkar FI således ett förbud för alternativa investeringsfonder att ge ut lån till konsumenter i Sverige och förvalta krediter som beviljats konsumenter i Sverige. Förbudet bör omfatta både konsumtionslån och bolån.

Lagtekniska synpunkter

När det gäller den lagtekniska utformningen av förslaget framgår det av delbetänkandet att det som avses med begreppet kreditförvaltning är sådan kreditförvaltning som definieras i artikel 3.9 i kredithanteringsdirektivet²³ och i 1 kap. 3 § första stycket 6 lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal, som genomför det direktivet. Utredningen lägger förslag på hur förbud mot utlåning kan utformas. De föreslagna bestämmelserna hänvisar båda till 1 kap. 3 § första stycket 6 lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal.²⁴

FI noterar att hänvisningen rätteligen borde vara till femte punkten i bestämmelsen. Som också framgår av utredningens förslag gäller dock den

²² Se promemorian som nämns i fotnot 21.

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167 av den 24 november 2021 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU (kredithanteringsdirektivet).

²⁴ Delbetänkandet, s. 320–322.

aktuella bestämmelsen endast för nödlidande kreditavtal. I detta avseende skiljer bestämmelsen från definitionen i artikel 3.9 kredithanteringsdirektivet. Det nu aktuella förbudet bör, om det införs, gälla generellt och inte endast för nödlidande krediter. För att undvika tveksamhet kring bestämmelsens tillämpningsområde bör detta förhållande tydliggöras.

Genomförande av övriga ändringar i AIFM- och Ucits-direktivet (avsnitt 8)

Funktioner som ingår i förvaltningen av en alternativ investeringsfond (avsnitt 8.2) och tjänster som tillhandahålls tredje part (avsnitt 8.3)

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas vad förslagen innebär.

FI uppfattar det som att utredningens förslag innebär att det inte krävs tillstånd för att en AIF-förvaltare ska få utföra funktioner som anges i bilaga I till AIFM-direktivet på uppdrag av en annan AIF-förvaltare. Samtidigt är det oklart om det alltid krävs tillstånd för en AIF-förvaltare för att få utföra stödtjänster till funktioner som anges i bilaga I till AIFM-direktivet. Enligt FI:s mening framstår det som motsägelsefullt om det skulle krävas tillstånd för att utföra stödtjänster men inte för funktioner som anges i bilaga I.

Förutsättningar för och ansökan om tillstånd (avsnitt 8.4)

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas om förslaget innebär en utvidgning av den krets som ingår i en AIF-förvaltares ledning. FI ska enligt 14 kap. 1 b § LAIF ingripa mot någon som ingår i AIF-förvaltarens ledning. FI anser att det bör förtydligas om de personer som ledningsprövas enligt utredningens förslag till 3 kap. 3 § 5 LAIF även ska anses ingå i ledningen och därmed omfattas av 14 kap. 1 b § LAIF.

FI efterfrågar även ett förtydligande i fråga om fondbolag och AIF-förvaltare själva kan välja ut vilka två personer som ska ledningsprövas eller om samtliga heltidsanställda som beslutar om den operativa verksamheten ska prövas.

Delegering genom uppdragsavtal (avsnitt 8.5)

AIFM-direktivet och LAIF (avsnitt 8.5.1)

Enligt utredningens förslag till 8 kap. 15 § LAIF ska AIF-förvaltaren säkerställa att utförandet av det som har delegerats sker i överensstämmelse med LAIF. Så som framgår av delbetänkandet finns det kompletterande bestämmelser gällande delegering i kommissionens delegerade förordning²⁵. FI anser att den föreslagna bestämmelsen bör kompletteras med ett krav om att AIF-förvaltaren ska säkerställa att utförandet av det som har delegerats även sker i överensstämmelse med andra författningar som reglerar förvaltarens verksamhet.

FI noterar att det saknas ett bemyndigande i 13 kap. 1 § LVF för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få meddela föreskrifter om uppdragsavtal. FI får dock utfärda föreskrifter om vad en underrättelse om uppdragsavtal ska innehålla (18 § 2 förordning [2013:588] om värdepappersfonder).

Rapporteringskrav enligt AIFM-direktivet och UCITS-direktivet (avsnitt 8.7)

FI delar inte utredningens bedömning att FI:s föreskrifter uttömmande ska ange vilka ändringar som är väsentliga och som därmed ska anmälas.

FI anser att det kan finnas ett behov av kompletterande bestämmelser på föreskriftsnivå som reglerar sådana ändringar som alltid anses vara väsentliga. FI delar emellertid inte utredningens bedömning att sådana föreskrifter uttömmande ska ange vilka ändringar som betraktas som väsentliga. Enligt FI:s uppfattning kan det finnas skillnader i verksamheten hos fondbolagen som medför att en ändring är väsentlig sett till ett fondbolags verksamhet, men inte till ett annat fondbolags verksamhet. En sådan ordning skulle ligga i linje med motsvarande krav för AIF-förvaltare (se 3 kap. 10 § LAIF och 3 kap. 40 § Finansinspektionens föreskrifter [2013:10] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Därtill anser FI att det är enklare att låta samma utgångspunkt gälla för de båda regelverken.

²⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/ 61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn.

Vidare anser FI att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör klargöras om fondbolags underrättelse om väsentlig ändring föranleder en prövning av FI.

Marknadsföring i form av pensions- och sparprogram (avsnitt 8.10)

FI anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förtydligas hur de nya tillstånden i 4 kap. 4 a § och 5 kap. 2 c § i utredningens förslag till ändring i LAIF förhåller sig till att program för anställdas andelsäggande eller sparande är undantagna lagens tillämpningsområde enligt 1 kap. 13 § andra stycket 6 LAIF.

Krav i förhållande till tredje land (avsnitt 8.12)

FI anser att det i 4 kap. 3, 8 och 8 a §§, 5 kap. 5, 10, 10 b §§ och 17 §, 6 kap. 4 a § samt 9 kap. 6 § i förslag till ändring i LAIF bör förtydligas att Europeiska kommissionens identifiering av högriskredjeland framgår av artikel 9.2 i penningtvättsdirektivet²⁶. Av bestämmelsens ordalydelse framgår det inte klart på vilket sätt landet inte har identifierats av Europeiska kommissionen som ett högriskredjeland. Ett förtydligande bör därför övervägas genom att en hänvisning till penningtvättsdirektivet läggs till.

Övriga författningsförslag (avsnitt 10)

Genomförandet av artikel 50.1 a–c i UCITS-direktivet när det gäller marknadsplatser inom EES (avsnitt 10.6)

FI uppfattar utredningens förslag som att kravet i 5 kap. 3 § andra stycket LVF även ska omfatta penningmarknadsinstrument eller nyligen emitterade överlåtbara värdepapper som avses bli upptagna till handel. FI anser dock att det bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Ett förtydligande i 5 kap. 3 § andra stycket LVF skulle även överensstämma med artikel 50.1 c i Ucits-direktivet.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (penningtvättsdirektivet).

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser (avsnitt 11)

Övergångsbestämmelser när det gäller likviditetshanteringsverktyg (avsnitt 11.2)

FI anser att övergångsbestämmelser när det gäller likviditetshanteringsverktyg är av central betydelse för FI:s möjlighet att hantera ansökningar om godkännande av ändring av fondbestämmelser med anledning av den föreslagna regleringen. FI anser att följande bör beaktas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

FI anser att även AIF-förvaltare och dess specialfonder bör omfattas av motsvarande övergångsbestämmelser som föreslås för fondbolag och förvaltningsbolag enligt punkterna 2 och 3 i förslaget till övergångsbestämmelser i LVF. FI anser att AIF-förvaltare och dess specialfonder bör ha möjlighet att skicka in en ansökan om ändrade fondbestämmelser senast den 16 oktober 2026 och ha möjlighet att kungöra införande av likviditetsverktyg. Därtill anser FI att AIF-förvaltare och dess specialfonder bör få fortsätta tillämpa tillståndet enligt 4 kap. 10 b § LVF till dess att ansökan har prövats slutligt (jfr punkten 2 i förslaget till övergångsbestämmelser i LVF).

FI anser att det i punkten 3 i förslaget till övergångsbestämmelser i LVF bör förtydligas huruvida fondbolag och förvaltningsbolag även kan kungöra underrättelser när ändring av fondbestämmelser innehåller andra ändringar utöver likviditetshanteringsverktyg, eller om kungörelse endast är möjlig när ändring av fondbestämmelser enbart avser införande av likviditetshanteringsverktyg enligt 5 kap. 2 a § LVF.

FI anser att det i punkten 4 i förslaget till övergångsbestämmelser i LVF bör förtydligas att fondbolagens rutiner för system för första gången ska ges in till FI i samband med ansökan om ändrade fondbestämmelser enligt punkten 1 i övergångsbestämmelserna. Så som lagförslaget är utformat behöver fondbolagen endast ge in rutiner för system för första gången senast den 16 oktober 2026. Förvaltningsbolag och dess värdepappersfonder bör omfattas av en motsvarande övergångsbestämmelse.

Konsekvensbeskrivning (avsnitt 12)

Offentligfinansiella konsekvenser (avsnitt 12.2.1)

Utredningen bedömer att det kommer att behövas 1–2 årsarbetskrafter för det löpande tillsynsarbete som följer av förslagen och uppskattar kostnadsökningen till 2,5 miljoner kronor. Flera av förslagen föranleder enligt utredningen ökade kostnader när det gäller internationellt arbete och behov av att ta fram nya eller ändrade föreskrifter från FI. Ett flertal av utredningens förslag förutsätter att FI på föreskriftsnivå genomför direktivsändringar. FI bedömer att det kommer att krävas minst två årsarbetskrafter för det löpande tillsynsarbete som följer av förslagen och uppskattar därför kostnaden till 3,2 miljoner kronor. Därutöver bedömer FI att informationsinsatser till branschen och konsumenterna samt förenklingsarbete i samband med genomförandet föranleder en engångskostnad på en miljon kronor.

FINANSINSPEKTIONEN

Malin Alpen

Vikarierande generaldirektör

Jessica White

Senior jurist

I detta ärende har vikarierande generaldirektör beslutat. Den seniora juristen Jessica White har varit föredragande.

Kopia till fi.fma.v@regeringskansliet.se